

ת"ד 2228/06/15 - מדינת ישראל נגד אברהם סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 2228-06-15 מדינת ישראל נ' סרחאן
לפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד תומר יצחקי

המאשימה

נגד

אברהם סרחאן באמצעות עו"ד איהב
אסעד

הנאשם

הכרעת דין

1. לפני תאונת דרכים בה היו מעורבים שני רכבים. השאלה שעומדת להכרעה לפני היא האם הנאשם, בנהיגתו, גרם לתאונה.

מסקנתי היא שהנאשם גרם לתאונה, לאחר שסטה ימינה מהנתיב השמאלי, חסם דרכו של רכב שנסע בנתיב הימני וגרם להתנגשות בין הרכבים.

לפיכך, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

האשמה

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של **סטיה מקו הנסיעה, נהיגה בקלות ראש, והתנהגות הגורמת נזק.**

3. על פי כתב האישום, ביום 18.2.15, סמוך לשעה 7:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "הונדה" מ.ר. 4394417, ברחוב החרושת בכרמיאל, מכיוון מזרח למערב והגיע מול מפעל "כתר". הנאשם נסע בנתיב שמאלי, מבין שניים. בכיוון נסיעתו, בנתיב הימני, נסע רכב פרטי, מוסג פיאת, מ.ר. 7242770. הנאשם נהג ברשלנות, סטה ימינה לנתיב הימני, חסם דרכו של הרכב הפרטי (להלן: הרכב המעורב או רכב הפיאת), וגרם להתנגשות עמו. כתוצאה מהתאונה שני אנשים נפגעו והרכבים המעורבים בתאונה ניזוקו.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

4. המאשימה גורסת שהנאשם נסע בנתיב השמאלי, בכביש דו נתיבי, סטה מנתיבו ימינה, חסם דרכו של רכב פיאט שהיה בנתיב הימני, ורכב הפיאט התנגש בו, בנתיב הימני.

מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בצינה שהנאשם נסע בנתיב הימני, ורכב הפיאט, שהגיע מאחוריו, באותו הנתיב, גרם לתאונה, והתנגש בו מאחור.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו:

הבוחן ליאור חכמון (להלן - הבוחן חכמון).

השוטרת יבגניה איינבינדר (להלן - השוטרת איינבינדר).

השוטר פאדי גנאם (להלן - השוטר גנאם).

נהג הרכב המעורב, באדר גאנם (להלן - נהג הרכב המעורב או גאנם).

עד הראיה בילאל ח'טיב (להלן - עד הראיה ח'טיב).

עד הראיה ניזאם סבע (להלן - עד הראיה סבע).

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - דוח פעולה של השוטרת איינבינדר, ת/2 - סקיצה של נהג הרכב המעורב, ת/3 - הודעתו של סבע, ת/5 - מזכר בוחן, ת/6 - הודעת הנאשם, ת/7 - טופס הודעה על זכויות חשוד, ת/7 - דוח הבוחן, ת/8 - סקיצה ודוח נזקים, ת/9 - תרשים, ת/10 - לוח תצלומים, ת/11 - הודעתו של העד ח'טיב, ת/11 - סיכום אשפוז של הנאשם והנוסע שהיה ברכבו, עיסא עבדללה, ת/12 - הסקיצה שערך העד ח'טיב.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

כן הוגשו המסמכים הבאים:

נ/1 - צילום חנית מפעל "כתר", נ/2 - צילום מסלול הנסיעה של המשאיות לכיוון המשקל, נ/3 - צילום הזירה נ/4 - פרוטוקול ופסק הדין של התביעה האזרחית, נ/4 - צילום הזירה, נ/5 - סקיצה שערך העד ח'טיב, נ/6-8 - צילומים מהזירה.

דין והכרעה

אחריותו של הנאשם לתאונה

האם רכב הנאשם סטה מהנתיב השמאלי וגרם לתאונה, או שמא רכב הפיאט גרם לתאונה?

6. **הבוחן, ליאור חכמון**, הגיע לזירה כשעה וחצי לאחר קרות התאונה (סעיף 1 לדוח בוחן - ת/7, עמ' 11 לפרו', ש' 11), וערך לוח תצלומים ודוח בוחן שהתבססו על הממצאים שנמצאו בזירה. הבוחן ציין בעדותו שהרכבים לא הוזזו ממקום התאונה (עמ' 11 לפרו', ש' 15).

על פי מסקנותיו, הרכב המעורב נסע בנתיב הימני ורכב הנאשם פנה מהנתיב השמאלי לנתיב הימני (סעיף 14 לדוח). ההתנגשות בין שני כלי הרכב ארעה בנתיב הימני, בין פינת חזית וכנף שמאל של רכב ב', רכב הפיאט, לפינה אחורית ודופן ימין של רכב הנאשם (בטעות צוין בדוח רכב ב'). זאת, כעולה מנזקי הרכבים בלוח תצלומים (ת/10). מיקום הנזקים, צוין, מצביע על כך שרכב הנאשם היה במהלך פניה מנתיב שמאל לימין. כן נקבע בסעיף 9 לדוח, שריכוז חלקי רכב נמצא בנתיב הימני (סומן בתרשים ת/9), ומכאן שההתנגשות ארעה בנתיב ימין. צוין בסעיף 14 לדוח שמצב כלי הרכב, מצב הכביש והראות, לא היו בין הגורמים לתאונה.

בסעיף 5 לדוח תוארו הנזקים שנגרמו לרכבים, עליהם התבסס הבוחן במסקנותיו:

ברכב הנאשם - מעיכה חזקה בדופן שמאל, כתוצאה מפגיעה בעמוד ברזל עם בסיס בטון, שמוצב על המדרכה **ומעיכה נוספת בדופן אחורי ימני מכיוון ימין לשמאל באזור הגלגל**.

ברכב המעורב - **מעיקה בפינת חזית שמאל מכיוון לפניו לאחור** ומעיכה נוספת בפינה קדמית ימנית ודופן ימין, כתוצאה מסבסוב רכב א' על רכב ב'.

הבוחן ציין בעדותו שמסקנתו שרכב הנאשם סטה מנתיב שמאל לימין, מתיישבת עם גרסת עד הראיה, שלפיה, רכב הנאשם יצא ממפעל "כתר" לנתיב השמאלי, ראה מישוה מחכה לו, וחזר לנתיב הימני (עמ' 11 לפרו', ש' 31-32, עמ' 12 לפרו', ש' 1-2). אשר לעדות עד הראיה ציין שזו הייתה נדבך משמעותי בחקירה, אך עם זאת חלק ממכלול (עמ' 12 לפרו', ש' 17).

יצוין שהבוחן לא ציין בעדותו מיהו עד הראיה עליו התבסס, אולם עיון בהודעותיהם של שני עדי הראיה, כפי שיבואר מטה, מעלה ששניהם ציינו שהנאשם נסע בנתיב השמאלי וחצה לנתיב הימני בו נסע הרכב המעורב.

הבוחן ציין בעדותו שאף מחקירת הנאשם עלה שאדם כלשהו סימן לו לעצור והנאשם היה בדרכו לאסוף אותו (עמ' 12 לפרו', ש' 17-18).

כך שב וציין שהממצאים תואמים למסקנתו, שרכב הנאשם חתך משמאל לימין (עמ' 12 לפרו', ש' 1-2).

הבוחן הבהיר שאין מדובר בתאונת חזית-אחור (עמ' 12 לפרו', ש' 4), כטענת ההגנה. כשנשאל האם רכב נאשם עבר מנתיב לנתיב באלכסון, השיב: **"בזווית קלה לא בזווית חדה. לא יכול לקבוע את הזווית"** (עמ' 12 לפרו', ש' 8-9).

הבוחן הפריך את גרסת הנאשם שלפיה הרכב המעורב ניסה למנוע את התאונה וסטה ימינה כך שפגע בדופן ימני של

רכב הנאשם, שהיה בחנית המשקולות, וכשעומת עם גרסה זו ציין: **"זה בלתי אפשרי... הנזקים לא עמוקים, נזקים ממשיכים ולא עמוקים"** (עמ' 13 לפרו', ש' 6-1). ובהמשך: "ניתן לראות שהנזקים הם בחלק הקדמי בחזית. הרכב הסתבסב ולכן יש לו נזקים בכל הצדדים. יש לו מכה חזקה בדופן שמאל מעמוד הבטון" (עמ' 13, ש' 9-11). לשאלה איך יכול לטעון שהפגיעה הראשונה בפיאט הייתה מצד שמאל? השיב: "מה זאת אומרת? זה לפי הנזקים" (עמ' 13 לפרו', ש' 21-22) ובהמשך: **"קבעתי לפי הנזקים. אני בוחן ומספיק מנוסה"** (עמ' 13 לפרו', ש' 25).

כשנשאל הבוחן לגבי מהירות נסיעת הרכב המעורב השיב שלא ניתן לדעת, וציין שלא ניתן להעריך מהירות בכל תאונה (עמ' 11 לפרו', ש' 22). כשנשאל האם הרכב המעורב בלם, השיב שאין סימני בלימה שמעידים על כך, ועל כן לא ניתן להעריך זאת (עמ' 11 לפרו', ש' 24). אשר לטענת הסגור שלא התייחס בדוח למקום האימפקט, ציין שבתרשים צוין ריכוז חלקי הרכב בנתיב ימין (עמ' 13, ש' 17-20).

הבוחן מסר גרסה עקבית, הן בדוח שערך והן בעדותו. על פי גרסתו, רכב הנאשם, שנסע בנתיב השמאלי, עבר מהנתיב השמאלי לנתיב הימני, בו נסע רכב הפיאט, וכתוצאה מכך נגרמה התאונה. מסקנותיו התבססו על ממצאים בזירה, על נזקי הרכבים, על הודעת עד ראיה, והודעתו של הנאשם.

7. עדותו של **נהג הרכב המעורב, באדר גאנץ**, תומכת במסקנות הבוחן.

גאנץ העיד שבעת שנסע בנתיב הימני, מבין שני נתיבים בכביש, לכיוון מפעל "כתר", הבחין ברכב הנאשם יוצא מחניה לנתיב השמאלי, ובעת שרכבו הגיע מולו, סטה הנאשם לנתיבו. כך בלשונו: **"הבחנתי בהונדה יוצאת מהחניה... ישר לנתיב שמאלי... ברגע שהגעתי מול האוטו שלו בנתיב הימני הוא סטה לנתיב שלי. לא יודע למה. אז היה גשם, שם, טפטוף, הכביש החליק."** (עמ' 8 לפרו' מיום 5.4.17, ש' 15-17). כתוצאה מסטיית רכב הנאשם, רכבו פגע בצד השמאלי של רכב הנאשם, רכב הנאשם הסתבסב, רכבו פגע בו בשנית, ורכב הנאשם נהדף לעבר עמוד בטון (עמ' 8 לפרו', ש' 17-18). העד שרטט בסקיצה את התרחשויות התאונה (ת/2).

לדבריו, סטיית רכב הנאשם הייתה פתאומית והתאונה, על כן, הייתה בלתי נמנעת. בלשונו: **"לא יכולתי למנוע. כי נסעתי, הוא פתאום סטה, לא נתן איתות. ללא כל סימנים מקדימים"** (עמ' 8 לפרו', ש' 25-28). בהמשך, כשנשאל למה שהנאשם יצא מחניה לנתיב שמאלי, והאם לא סביר שיצא מהנתיב הימני, השיב: **"לא"** (עמ' 11 לפרו', ש' 14-15). וכשנשאל האם סביר יותר שבעת שהנאשם רצה לפנות לכניסה לחניה למשקל, רכבו היה זה שהתנגש ברכב הנאשם, השיב: **"אני לא סטייתי מהנתיב שלי"** (עמ' 11 לפרו', ש' 16-17).

כשנשאל גאנץ כמה זמן נסע הנאשם אחרי שיצא מהחניה, השיב: **"עניין של כמה שניות, שבריר שניה. לא זוכר מרחק. 40-50 מ'. משהו כזה"** (עמ' 8 לפרו', ש' 24). בהמשך, כשנשאל לגבי המרחק שבין החניה עד למקום התאונה, השיב: **"לא יודע"** (עמ' 10 לפרו', ש' 26, ש' 31).

ב"כ הנאשם טען שעל פי עדותו של עד זה הנאשם הספיק "בשבריר שניה" לצאת מהחניה לנתיב השמאלי, לחזור לנתיב הימני, לנסוע עד לכניסה חניית המשקל, מרחק של 20 מ' (על פי ת/8 ות/2), ולפגוע בדרכו ברכב הפיאט, והדבר אינו מעשי. לעניין זה אציין שגאנץ מסר בעדותו: **"עניין של כמה שניות, שבריר שניה. לא זוכר מרחק. 40-50 מ'."** **משהו כזה"**. קרי, מדבריו של העד עולה שנסיעת הנאשם נמשכה אף למעלה "משבריר שניה", מרחק של כמה עשרות מטרים, כך שדבריו אלה אינם סותרים את גרסתו.

כשאומת עם עדותו בתביעה האזרחית שהגיש אחיו, הבעלים של הרכב, כנגד הנאשם, מיום 8.5.16 (נ/4), שם, בניגוד לעדותו, ציין "אני לא ראיתי אותו בחניה בכלל", מסר: **"אני אז לא זכרתי את כל מה שאמרתי בעדות. עכשיו חזרתי על כל החומר. זה היה מזמן. שנתיים. שנת 2016"** (עמ' 9 לפרו', ש' 12-23). יצוין שעיון בעדותו זו של גנאם מעלה שעיקרי העדות שם תואמים לעדותו בתיק זה. כך בלשונו שם: **"אני נסעתי בנתיב הימני, הוא נסע בשמאלי, איך שהגעתי לכיוונו הוא סטה ופגע בי. לא יודע למה. אין פניה ימינה, הוא פשוט סטה ופגע בי"** (עמ' 2 לפרו' שם, ש' 30-31).

במסגרת עדותו לפני סימן העד את מקום ההתנגשות בין הרכבים, בנתיב הימני (ראה כוכבית אדומה בצילום נ/3) (עמ' 10 לפרו', ש' 24)).

יצוין שבעדותו ציין העד שמכיר את זירת התאונה, ומדי יום שוקל במקום את רכבו (עמ' 9 לפרו', ש' 31). כשנשאל האם יש שלט שאוסר על פניה ימינה, השיב: **"אין שילוט שאוסר כניסה, אבל העובדים יודעים שהכניסה אך ורק למשאיות, כי רכב לא יכול להשקל. זה כניסה למשאיות"**, (עמ' 10 לפרו', ש' 1-2).

העד שלל את טענת ההגנה שמהירות נסיעתו הייתה גבוהה, ושכתוצאה מכך רכב הנאשם נפגע, הסתחרר ופגע בעמוד, שנעקר מהמקום, וציין שנסע **"במהירות 30-40 קמ"ש"** (עמ' 11 לפרו', ש' 9-11). כשעומת עם הודעתו שם ציין שנסע במהירות של 50 קמ"ש, שב וציין: **"לא. נסעתי 30-40"** (עמ' 11 לפרו', ש' 12-13).

גרסתו של הנהג המעורב תאמה את מסקנות הבוחן ושללה את גרסת ההגנה. אשר לסתירה כביכול בין עדותו בתביעה האזרחית, שלא ראה את רכב הנאשם יוצא מחניה, לעדותו לפני, שלפיה ראה את רכב הנאשם יוצא מחניה, יצוין שמלבד פרט זה, הרי שגרסתו המרכזית בעדותו לפני, שלפיה, הנאשם נסע בנתיב השמאלי, וסטה לנתיב הימני בו הוא נסע, וכתוצאה מכך נגרמה התאונה, תאמה את הגרסה העיקרית שהציג במסגרת עדותו בתביעה האזרחית.

8. דוח הפעולה של **השוטרת איינבינדר** משתלב אף הוא במסקנות הבוחן ועדות הנהג המעורב. איינבינדר, שהגיעה לזירת התאונה, מיד לאחר התרחשותה, ציינה בדוח שערכה, שנהג הרכב המעורב, גאנס בדר, מסר לה, בזירה, שנסע בנתיב הימני, מבין שניים, הבחין ברכב הנאשם יוצא ממפעל "כתר", לנתיב השמאלי, ולפתע, לטענתו, "סטה בקיצוניות ימינה לנתיב הנסיעה שלו והפריע לו בנסיעה".

השוטרת תיארה את נזקי הרכבים שנמצאו במקום. צוין שרכב הנאשם ניזוק במרביתו מצדו השמאלי של הנהג, 2 דלתות נמעכו, הדלת האחורית נתלשה, הטמבון האחורי נפגע, ובקצה הימני אחורי, "מעיקה". אשר לרכב המעורב, צוין שניזוק מצדו הימני בדלת האחורית וכן "טמבון קדמי מרוסק, כולל התרוממות של מכסה מנוע", ו"מעיקה מעל הגלגל קדמי שמאלי".

לשאלת הסנגור, האם יש מעיקה בצדו הימני של הרכב, השיבה: "הכל פה מעוך" כשנשאלה לגבי התיאור שמסרה, שהרכב היה מעוך בצדו הימני, ולא בצדו השמאלי, השיבה: **"התיאור שכתבתי בדוח זה מה שראיתי... מעוך משני הצדדים..."** (עמ' 8 לפרו' מיום 5.4.17, ש' 7-9).

9. הודעתו של **עד הראיה, ניזאם סבע**, מיום התאונה, 18.2.15 (ת/3), תומכת אף היא במסקנות דוח הבוחן.

סבע, שבעת האירוע עמד במדרכה הסמוכה לכביש בו ארעה התאונה (עמ' 1 להודעה, ש' 4-5), מסר בהודעתו שהבחין ברכב הנאשם, בנתיב השמאלי, עובר לנתיב ימין, והרכב המעורב, שהיה מאחוריו, פגע בו, בנתיב הימני. בלשונו: **"ליד הכביש ראיתי את ההונדה נוסעת בנתיב השמאלי ופונה ימינה. רצה לעבור נתיב והפיאט פונטו הייתה על הנתיב הימני ונכנסה בהונדה. לפי מה שאני זוכר ההונדה הספיקה לעבור נתיב משמאל לימין והפונטו שהייתה בימין מאחורה פגעה בהונדה כשהיא כבר הייתה בנתיב הימני והפיאט לא עצרה ונכנסה בהונדה"**.

יצוין שהעד אישר שהודעתו נגבתה בעברית, ואין לו קושי עם השפה. בלשונו: **"אם הייתי מתקשה במשהו השוטר היה מתרגם לי"** (עמ' 13 לפרו', ש' 20).

בעדותו, שנגבתה ביום 5.4.17, שינה העד את גרסתו, והוכרז כעד עוין.

בעדותו ציין שרכב הנאשם פנה ימינה, ובעת שהיה בנתיב הימני, פגע בו הרכב המעורב מאחור. בלשונו: **"אני זוכר שהיה בחור בחניה, יצא מהחניה, והוא לקח קצת ימינה בגלל שיקח חבר שלו. ככה אני זוכר. פתאום רכב נכנס בו מאחורה. הרכב הנפגע נכנס בעמוד. ההונדה... הוא לקח ימינה, לא זוכר באיזה נתיב נסע, רצה להכנס לחניה ימינה שיקח חבר שלו. פתאום ראיתי תאונה"** (עמ' 11 לפרו' מיום 5.4.17, ש' 26-30). ובהמשך, כשנשאל באיזה נתיב נסע רכב הנאשם ציין: **"ההונדה היה בנסיעה בנתיב הימני, אני ראיתי פתאום מישו נכנס בו מאחורה"** (עמ' 12 לפרו', ש' 1-2).

כשעומת עם הודעתו, שלפיה רכב הנאשם, מסוג "הונדה", חצה מהנתיב השמאלי לימני, והרכב המעורב התנגש בו, בנתיב הימני, השיב: **"זה נכון. הייתי ילד, לא ידעתי לדבר עברית. לא ידעתי להסביר לשוטר בעברית"** (עמ' 12 לפרו', ש' 3-5) עם זאת, לשאלת התובע האם מאחר שהתאונה התרחשה לפני שנתיים אינו זוכר את פרטיה, השיב בחיוב (עמ' 12 לפרו', ש' 25-26). בהמשך, כשנשאל האם מה שמסר בהודעתו נכון יותר, ציין: **"מה שאמרת עכשיו בביהמ"ש הוא הנכון"** (עמ' 12 לפרו', ש' 29). בהמשך, כשנשאל האם חתם, בהודעתו, על דברים לא נכונים, השיב: **"אמרתי לך שהייתי ילד. אני בן 20. אני דיברתי אמת"** (עמ' 13 לפרו', ש' 1).

כשנשאל לגבי הקשר שלו עם הנאשם ציין: **"הוא חבר של חבר שלי"**. אבל אין לי קשר איתו" (עמ' 13 לפרו', ש' 3). כשנשאל "מה דיברתם בחוץ שניכם ביחד?", השיב: **"סתם"** (עמ' 13 לפרו', ש' 5).

עדוּתו של העד בבית המשפט, שניתנה למעלה משנתיים לאחר התאונה, הייתה בגדר עדות כבושה, וכעתירת התביעה, יש להעדיף את הודעתו על פני עדותו, על פי סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971. מצאתי שבמקרה זה מתקיימים התנאים שנקבעו בסעיף 10א(א) לפקודת הראיות לקבלת הודעת העד. ההודעה ניתנה ביום התאונה, משתלבת עם מסקנותיו של בוחן התנועה ועדותו של נהג הרכב המעורב וכפי שיבואר מטה, משתלבת אף עם הודעתו של עד הראיה בילאל ח'טיב. ניכר היה בעדותו לפני, שנכח קשריו עם הנאשם ("חבר של חבר שלו", לדבריו) עשה העד מאמצים לגונן על הנאשם ושינה מגרסתו הראשונה.

10. הודעתו של עד הראיה, **בילאל ח'טיב**, הוגשה בדיון ביום 17.9.18, ללא התנגדות ההגנה (סומנה ת/7 ותוקנה על גבי המסמך לת/11).

העד ציין בעדותו שעמד על המדרכה, סמוך לכביש בו ארעה התאונה (עמ' 27 לפרו', ש' 20).

הודעתו של העד, שנגבתה ביום התאונה, תומכת במסקנות הבוחן. על פי הודעתו, הנאשם נסע בנתיב השמאלי ובעת שעבר מהנתיב השמאלי לימני התנגש ברכב המעורב.

כך בהודעתו מיום התאונה: **"רכב ההונדה יצאה מתוך החניה של המפעל ישירות לנתיב השמאלי וכשרצה לעבור לנתיב הימני נסע בו רכב מסוג פונטו לבן ואז הרכב ההונדה עם המעבר שלו מנתיב השמאלי לימני נכנס בפיאט. אני ראיתי שהפיאט כל הזמן היה בנתיב הימני אך ראיתי שהיה מרחק ביניהם. הוא נסע מהר הפיאט ואז שהתקרבו אחד לשני ההונדה נפגע בחלקו האחורי מעל הגלגל אחורי בצד ימין"** (הודעה מיום 18.2.15, עמ' 1 להודעה, ש' 9-4). יצוין שהעד מסר בעדותו שהודעתו נגבתה בשפה הערבית (עמ' 27 לפרו', ש' 32).

עד זה הוכרז כעד עוין לאחר שבעדותו שינה את גרסתו וטען שרכב הנאשם נסע בנתיב הימני ואילו הרכב המעורב התנגש בו.

עדויות של ח'טיב נמסרה בשני מועדים שונים, ביום 17.9.18 (עמ' פרו' 26-28) (להלן - העדות הראשונה) וביום 18.2.20 (עמ' פרו' 36-40) (להלן - העדות השנייה).

בעדותו הראשונה מסר: **"אני הייתי מחכה לנאשם. כשהוא יצא מהחניה, אני קראתי לו. לא היו רכבים על הכביש. הוא אמר לי תן לי להיצמד לימין, נכנס לחניון של המפעל, אסף אותי ונסענו. הפונטו נסע מהר, נתן ברקס ולא הספיק. הפונטו נכנס בהונדה וההונדה מסתובבת"** (עמ' 27 לפרו', ש' 5-2). ובהמשך ציין לגבי רכב הנאשם: **"הרכב יצא מהחניון ופנה לכיוון ימין לנתיב הימני מבין שני הנתיבים הקיצוני. חיכיתי כמה מטרים קדימה. סימנתי לו לעצור..."** (עמ' 27 לפרו', ש' 22-23).

יצוין שלשאלת התובע, האם בעת חקירתו, מיד לאחר הארוע, זכר טוב יותר את האירוע השיב בחיוב (עמ' 27 לפרו', ש' 8-11).

בעדותו השניה חידד וציין: **"רכב ההונדה לא יצא מהנתיב השמאלי... יש מפעל כתר, יש חניון ליד, הוא סיים את המשמרת ורצה ללכת הביתה, הוא חייב לצאת ימינה וככה הוא עשה. איך הוא יקח שמאלה בכלל, יש לו רק ימינה"** (עמ' 38, ש' 9-10). ובהמשך: **"הוא פנה ימינה ובנתיב הימני צמוד למדרכה איפה שעמדתי. ואז אני קראתי לו והוא אמר לי אני לא יכול לעצור באמצע הנתיב, אני אעצור עוד שניה. אחרי הימינה הזאת יש עוד ימינה שם יש משקל של משאיות. ואז התכוון לפנות לימינה איפה שהמשקולות ואז רכב התנגש בהונדה מאחור"** (עמ' 38 לפרו', ש' 16-18). כן ציין שרכב הפיאט נסע **"במהירות מופרזת"** (עמ' 39 לפרו', ש' 20).

בהמשך, כשנשאל האם זוכר את רגע התאונה, השיב: **"כן, אני זוכר, כפי שאמרתי, כשההונדה ביקש ממני שיתקדם ויקח ימינה הצידה כדי לבוא איתי בדברים, איך שהוא היה באמצע הפניה ימינה, כשהרכב שלו באלכסון, מי שהתנגש בו נכנס בפינה שלו"** (עמ' 39 לפרו', ש' 25-27).

העד ציין בעדותו שהודעתו נגבתה בערבית ואימת את חתימתו (עמ' 37 לפרו', ש' 1, 5).

גרסתו של עד ראיה זה בעדותו בבית המשפט - שניתנה בשתי הזדמנויות שונות, האחת למעלה משלוש שנים לאחר התאונה, והשניה, כחמש שנים לאחר התאונה - הייתה בגדר עדות כבושה, וכעתירת התביעה, יש להעדיף את הודעתו, על פי סעיף 10א(ג) לפקודת הראיות. מצאתי שבמקרה זה מתקיימים התנאים שנקבעו בסעיף 10א(א) לפקודת

הראיות לקבלת הודעת העד.

העד ציין בעדותו שבחקירה זכר טוב יותר את האירוע, ואישר שהודעתו נגבתה בשפה הערבית והוא חתם עליה (עמ' 27 לפרו', ש' 32). הודעתו משתלבת עם מסקנותיו של בוחן התנועה, עדותו של הנהג המעורב והודעתו הראשונה של עד הראיה ניזאם סבע. יצוין שהעד אישר בעדותו שכשארעה התאונה רכב הנאשם היה "באמצע הפניה ימינה, כשהרכב שלו באלכסון".

יצוין שאין מדובר בעד אוקייבטיבי. העד ציין שעבד עם הנאשם, כפי שציין גם הנאשם (עמ' 39 לפרו', ש' 6 ועמ' 45 לפרו', ש' 4), והתרשמתי שבמהלך עדותו ניסה בכל כוחו לתמוך בגרסת הנאשם.

11. הודעת הנאשם נגבתה ביום 8.4.15, כחודשיים לאחר התאונה.

על פי **גרסת הנאשם**, רכבו יצא מחנית מפעל "כתר", והשתלב בנתיב הימני (עמ' 3 להודעה, ש' 72, עמ' 43 לפרו', ש' 18-20). לדבריו, התכוון לאסוף את העד ח'טיב, שעובד עמו, ועמד על המדרכה הסמוכה לכביש (עמ' 3 להודעה ת/6, ש' 56-57). מהיציאה מהמפעל ועד התאונה, מסר, נסע כ- 10 מטר בנתיב הימני, ואז רכב הפיאט פגע בו (עמ' 3 להודעה, ש' 66-74). בלשונו, בהודעתו: **"הייתי במפעל כתר בכרמיאל, רכבי חנה בחניה של המפעל, אני נהגתי ברכב ההונדה שלי ורציתי להכנס לחניה של שקילת המשאיות, נתתי איתות ימינה. ונכנסתי לחניה. ואז לפתע הרגשתי מכה חזקה בחלקו האחורי ימני של הרכב שלי, הרכב שלי הסתובב ונזרק לעמוד ביטון בצד שלי..."** (עמ' 2 להודעה, ש' 15-17).

כשעומת בהודעתו עם גרסת עד ראיה, שלפיה, נסע בנתיב השמאלי, עבר לנתיב הימני ופגע ברכב המעורב, השיב: **"זה לא נכון"** (עמ' 3 להודעה, ש' 68).

כשנשאל, בהודעתו, היכן התרחשה התאונה, בחניה או בכביש, השיב: **"בתוך החניה, רכב אחר נכנס ברכבי, רכבי הסתובב עלה על אי תנועה ונזרק לעמוד מחוץ לחניה"** (עמ' 3 להודעה, ש' 41).

בהמשך, כשנשאל שוב האם היה כבר בתוך החניה או בכניסה לחניה, השיב: **"בכניסה לחניה, חלק מהרכב שלי היה בתוך החניה"** (עמ' 3 להודעה, ש' 50), וכשנשאל האם רכבו היה בתנועה או בעצירה השיב: **"בתנועה"** (עמ' 3 להודעה, ש' 52). בהמשך כשנשאל האם היה תוך כדי כניסה לחניה ולא בחניה, השיב: **"לא חלק מהרכב היה בתוך החניה וחלק לא"** (עמ' 4 להודעה, ש' 78). כשנשאל איפה היה החלק השני של רכבו, השיב: **"בכביש"** (עמ' 4 להודעה, ש' 80). כשנשאל האם הבחין ברכב המעורב טרם התאונה השיב: **"לא בכלל לא ראיתי אותו"** (עמ' 4 להודעה, ש' 82).

כעולה מהמזכר שערך השוטר גאנם (ת/5), הנאשם נחקר בערבית, חקירתו נרשמה בערבית, הוקראה לו, הנאשם אישר את האמור בה, וחתם עליה ועל המזכר (עמ' 9 לפרו', ש' 22-25, ת/5-ת/7).

בעדותו ציין הנאשם: **"אחד העובדים עומר, עצר אותי, ביקש שאאסוף אותם אמרתי אני באמצע הכביש, תנו לי להכנס קצת לחניה ואז אאסוף אתכם. אני לא יודע מאיפה באה לי המכה מאחורה. כשאני עצרתי לא היו מכוניות מאחור, כנראה הוא בא מבירות (במהירות) ונכנס בי"** (עמ' 42 לפרו', ש' 14-16). ובהמשך: **"עובד בשם בילאל עצר אותי וביקש שאאסוף אותו. אמרתי לו תן לי להכנס לחניה של המשאיות ותוך כדי דיבור בא רכב**

ופגע בו. הוא ביקש שאכנס לחניה של המשאיות אני ביקשתי ממנו שיבוא אחרי לחניה. בכניסה לחניה הייתה התאונה. בדיוק כשנכנסתי לחניה בא רכב פגע בי. הרכב שלי הסתובב ונכנסתי פתאום בעמוד" (עמ' 42 לפרו', ש' 22-25).

כשנשאל היכן היה רכבו כשהרכב המעורב פגע בו, השיב: "כמעט כל הרכב היה בתוך החניה, רק חלק קטן ממנו, נגלל אחורי, היה על הכביש..." (עמ' 43 לפרו', ש' 5).

הנאשם סימן בעדותו בתצלום נ/7 את המקום שבו, לדבריו, עמד רכבו. כשנשאל האם רכו עמד באותו המקום "בתפנית או ישר?", השיב: "אני הייתי על הכביש בצד ימני ונסעתי ישר" (עמ' 43 לפרו', ש' 31-32). לשאלת המאשימה "אז לא היית בתפנית ימנית?" ש' וציין: "הייתי ישר" (עמ' 44 לפרו', ש' 1), ולשאלה "לא היית באלכסון בשום שלב?", ש' וציין: "הרכב עמד ישר" (עמ' 44 לפרו', ש' 3). בהמשך, כשאומת עם עדותו של העד ח'טיב, שלפיה במהלך פנייתו ימנית רכבו היה באלכסון, מסר גרסה שונה: "הרכב עמד על הכביש וכשבילאל ביקש ממני לעצור אני עצרתי על הכביש ואמרתי לו שאני לא יכול לעמוד פה, אני אחנה בחניה של המשאיות. הרכב היה באלכסון. ככה [מסמן ביד צורה אלכסונית]. כשהוא פגע בי אני הייתי תוך כדי נסיעה" (עמ' 44 לפרו', ש' 17-19). בהמשך, כשנשאל שוב האם הרכב היה בשלב מסוים באלכסון, השיב "כן" (עמ' 45 לפרו', ש' 6, עמ' 46 לפרו', ש' 14). כשהתבקש להסביר מדוע אם לטענתו יצא מחניה, רכבו היה באלכסון, השיב: "כי אני כשהוא עצר אותי אמרתי שאני לא יכול להשאר על הכביש. כשאני תוך כדי נסיעה להכנס לחנית המשאיות הרכב פגע בי" (עמ' 45, ש' 8-9).

יצוין שבעדותו ש' וציין שלא ראה את הרכב המעורב טרם התאונה (עמ' 44 לפרו', ש' 25).

גרסתו של הנאשם, שלפיה יצא מחנית מפעל "כתר", השתלב בנתיב הימני, והרכב המעורב, שנסע בנתיב הימני, פגע בו מאחור, לא נתמכת בראיות כלשהן, מלבד בעדויותיהם של עדי הראיה, שהוכרזו כעדים עוינים, והתרשמתי כאמור שאינם אובייקטיביים. זאת ועוד, בהודעתו ובעדותו נפלו סתירות וניכר שעשה כל שלא ידו להרחיק מעצמו את האשמה. כשנשאל בהודעתו היכן התרחשה התאונה, בתוך החניה או בכביש, השיב בתחילה: "בתוך החניה". בהמשך תיקן וציין שרק חלק מהרכב היה בתוך החניה, וחלקו האחר היה בכביש. כך, בעדותו מסר בתחילה שרכבו עמד "ישר", אולם בהמשך, כשעומת עם גרסתו של העד ח'טיב, שרכבו היה באלכסון, תיקן וציין שרכבו היה באלכסון.

אי הבאתו של העד ברכב הנאשם

12. הנאשם ציין שברכב נסע עמו נוסע נוסף שהיה עד ראיה לתאונה (עמ' 44 לפרו', ש' 31-32). כשנשאל מדוע לא הביאו להעיד, השיב: "לא יודע. אני ביקשתי ממנו שיגיע, אתמול התקשרתי אליו, הוא סירב לבוא" (עמ' 45 לפרו', ש' 1-2). יצוין שעל פי תיעודו הרפואי של הנוסע (ת/11), נחבל זה, בתאונה, בגופו.

כלל ידוע הוא שאי הבאת עד מעוררת חשד, שלפיו, בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של העד, ויוצרת הנחה, שלפיה, עדותו של העד עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדת הצד שכנגד (ראו ע"פ 6056-07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009), וע"פ 11331-03 קיס נ' מדינת ישראל (2004)).

יצוין שבדיון האחרון עתרה ההגנה להוצאת צו הבאה לעד, אולם בקשתה נדחתה בהחלטתי, בנימוק ששמיעת הראיות בתיק החלה בשנת 2017, מאז התקיימו מספר רב של דיונים, בין היתר, בגין אי התייצבות חלק מהעדים, בית המשפט

ציין בעבר שחובה על כל העדים להתייצב לדיון, ומשלא התייצב העד אין מקום לדחיית הדיון.

טענות הגנה נוספות

13. אשר לטענת ההגנה שעדותו של העד בלאל ח'טיב, עליו, לטענתה, התבסס הבוחן, תומכת בגרסת ההגנה -

יצוין שבעדותו ציין הבוחן שהתבסס על גרסת "עד ראיה" (עמ' 11 לפרו', ש' 32, עמ' 12 לפרו', ש' 1), כשנשאל מיהו עד זה ציין: "אפשר לראות בתיק" (עמ' 12 לפרו', ש' 4). כן ציין בהמשך שמשקל עד הראיה היה משמעותי (עמ' 12 לפרו', ש' 12-15) ושעדותו הייתה חלק ממכלול. כן ציין הבוחן שנוסף לעדות זו קיימת עדות הנאשם שלפיה "מישהו סימן לו והוא פנה אליו" (עמ' 12 לפרו', ש' 17-18).

יצוין שבתיק קיימים שני עדי הראיה, בילאל ח'טיב, וניזאם סבע, שכאמור החלטתי להעדיף את הודעותיהם, על פני עדותם. הודעותיהם של עדי הראיה השתלבו במסקנות הבוחן ותמכו בגרסת התביעה.

לעניין טענת ההגנה שהמאשימה בסיכומיה התייחסה להודעת העד, על אף שזו לא הוגשה כדיון, בדיון מיום 18.2.20 - עיון בדיון שנערך ביום 17.9.18 מעלה שהודעתו של העד ח'טיב הוגשה בדיון זה, וסומנה ת/7 (במסמך עצמו תוקן וסומנה ת/11), והסנגורית שנכחה בדיון לא התנגדה להגשתה. בנסיבות אלה הראיה הוגשה כדיון.

14. לסיכום, על פי כלל הראיות שהונחו לפני אני קובעת שהנאשם חצה מהנתיב השמאלי לנתיב הימני, ובכך גרם לרכב הפיאט, שנסע מאחור, בנתיב הימני, להתנגש בו מאחור.

עדותו של הבוחן הייתה מקצועית ומהימנה, התבססה על ניתוח הממצאים בזירה, והשתלבה עם הודעותיהם של עדי הראיה והנהג המעורב. הודעותיהם של העדים ניזאם סבע ובילאל ח'טיב, שניתנו ביום האירוע, תמכו אף הם במסקנות הבוחן, והשתלבו בגרסת הנהג המעורב.

מנגד, ניכר היה שהנאשם עשה כל שלאל ידו להרחיק עצמו מהתאונה. גרסתו לא התיישבה עם מסקנות דוח הבוחן, עם עדות הנהג המעורב ועם הודעותיהם של עדי הראיה, ונפלו בה סתירות.

עדויותיהם של העדים ניזאם סבע ובילאל ח'טיב, היו בגדר עדויות כבושות, סתרו את הודעותיהם, וניכר היה שנכח היכרותם עם הנאשם, מטרתם הייתה לגונן עליו. בנסיבות אלה קבעתי שיש להעדיף את גרסתם כפי שניתנה בהודעתם.

סוף דבר

15. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, **סטיה מקו הנסיעה, נהיגה בקלות ראש, והתנהגות הגורמת נזק.**

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 6.8.20 בשעה 10:00.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, בהעדר הצדדים.